

Clerus Sæcularis Et Regularis

Seu Decretalium Gregorij IX. Pont. Max. Liber III ; Brevi Methodo ad dissentium utilitatem expositus, In quo præcipuæ circa Materiam hujus Libri tertij, quæ tum in Theoria, tum in Praxi occurunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & hororum solutionibus

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

VD18 13510800-001

§. I. De Consecratione Ecclesiæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75041](#)

P A R S V.

De Ecclesijs, harumque Juribus, & de Actibus, qua in eis exercentur.

AJuribus, qua tum Clero Regulari, tum Seculari competunt, duci-
mur ad ea, qua ad Ecclesijs ip-
fas pertinent, quia præcipue sunt
jus celebrandi Divina Officia, administran-

di Sacra menta, recipiendi confugas, eos-
que adversus Ministros Justitiae defendendi:
qua omnia Pars hæc ultima Libri præsentis
comprehendet.

T I T U L U S X L.

De Consecratione Ecclesiæ, vel Altari.

UT Divina Officia in Ecclesia celebrari
posint, necesse est, ut non tantum
construēta illa sit, sed etiam, ut cum Altari-
bus consecrata, vel saltem benedicta sit per

ceremonias solennes Ecclesiæ. Hinc an-
tequam ad Titulum de Celebratione Missa-
rum procedatur, merito de Consecratione
Ecclesiæ, & Altaris præmittitur.

§. I.

De Consecratione Ecclesiæ.

S U M M A R I U M.

1. Quid nomine Ecclesiæ veniat?
2. 3. An, & quomodo differat à Basilica?
4. Quid sit Ecclesiæ Consecratio, vel Dedicatio?
5. Origō Ritūs consecrandi, & dedicandi Ec-
clesias.
6. Debent omnes consecrari, vel saltem bene-
dici.
7. Extra locum, ab Episcopo, vel alio, habente
Jurisdictionem quasi Episcopalem, deputa-
tum regulariter celebrari Divina nequeunt.
8. Excipitur primò causa necessitatis
9. Secundò Episcopi, & his Superioribus.
10. Tertiò alijs, cui licentiam celebrandi in Alta-
ri Viatico per privilegium Apostolicum
habent.
11. Quartò qui ad hoc licentiam obtinuerunt ab
Episcopo.
12. Quā facultatem dare Episcopi etiam post
Trid. possunt.
13. Consecrande sunt Ecclesiæ à proprio Episcopo
loco, in quo Ecclesia consecranda sita est.
14. Exceptio.

IQ Uæritur 1. quid hoc loco Ecclesiæ nomi-
ne veniat? 2. triplex est signifi-

15. Nec potest potestate hanc delegare Episco-
pus Sacerdoti simplici.
16. Potest committi potestas benedicendi Ec-
clesias.
17. 18. 19. 20. Observanda ab Episcopo in con-
secranda Ecclesia.
21. Regulariter Consecratio iterari nequit, nisi
quando non est adhibita debita forma.
22. Vel quando ignoratur, vel dubitatur, num
sit consecrata.
23. Aut quando exsecratur.
24. An nova Consecratio sit opus, quando
Ecclesia prius diruta ex eadem prorsus ma-
teria de novo extruitur?
25. Resolvitur pro affirmativa.
26. Respondetur ad Rationem dubitandi.
27. An de nova consecranda sit Ecclesia, quan-
do ejus paries successivè reparantur, ita,
ut nunquam pars major destruantur?
28. Defendetur negativa.
29. Et idem dicendum, quando Ecclesia ampli-
atur.
30. Solvuntur Argumenta opposita.

catio istius nominis; nam 1. si Etymologiam
eiusdem species, significat Convocationem

p-

populi. 2. ex recepto usu eo nomine venire aliquando solet *Catus Fidelium in Christum credentium*, seu *Congregatio Catholicorum*, prout fit *can. Ecclesia 8. dist. 1.* 3. & in sensu praesentis Tituli significat *Aedem Sacram*, in qua fideles ad rem Divinam audiendam, & percipienda Sacraenta congregantur.

2. An sic accepta Ecclesia à Basilica differat, & in quo, controvertunt DD. Quidam cum Gloff. in c. nunc autem 1. V. dedicanda de Relig. Dom. putant, Ecclesiae nomine propriè compellari Aedem Sacram ab Episcopo jam consecratam, Basilice autem Aedem ea consecratione nondum affectam: quod defumt ex c. cit. verbis ibi, *Ad Basilicam, que dedicanda est.* Sed non satis bene, cum passim in Jure Canonico Ecclesiae appellatio tribuatur Aedi nondum consecrata, & Basilice vicissim Aedi jam consecrata.

3. Hinc melius alij Voces Ecclesiae, & Basilica pro Synonymis habent, prout etiam capiuntur *can. non oportet 4. dist. 42. ibi In Ecclesijs, seu Basilicis, & c. fin. de Eccles. adif.* Vel si dictamen aliquid faciendum est, cum Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 1. n. 10. Fagnan. in c. Ecclesia 9. de Eccl. adif. & alijs dici potest, nomine Ecclesiae significari quamcunque Aedem Sacram; Basilice vero eam tantum, quæ princeps est, & aliarum major, ac dignior, & ad quam Princeps convenire ad Officia Divina consuevit: nam & locus publicus, causarum cognitioni destinatus, quod Principes ad Jus dicendum conveniebant, Graco vocabulo Basilica, id est, Regia dicebatur.

4. Quæritur 2. quid sit Ecclesiae Consecratio, vel Dedicatio? 5. Ecclesiae Consecratio, & Dedicatio pro eodem sumuntur; nam dedicari Ecclesia dicitur, quæ consecratur, quod ad DEI honorem, & Sanctorum memoriam sacraata dicatur. Hinc definiri Consecratio Ecclesiae, vel Altaris potest, quod sit Ecclesia, vel Altaris dedicatio, facta à legitimo Mnistro, interveniente debita materia, & forma, cum intentione Canonica.

5. Ritus consecrandi, & dedicandi Templa Ecclesia sumpliit ex Veteri Testamento, ubi Moyses Tabernaculum, & Salomon Templum DEO dicantes, precibus, & unctione sacrârunt. Etsque Ritus iste in Ecclesia ab ipsis Apostolorum temporibus observatus, ut recte cum alijs obseruat Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 27. Ceremonias instituit S. Sylvester Papa, postquam Constantinus Imperator per Baptismum salutem, & sanitatem est consecratus, & Lege à se lata concessit Christianis per totum Orbem, ut Ecclesias ædificare possent: quod p̄issimus Imperator primus adimplevit opere; nam plures in Urbe Romana confixit Ecclesias, quas præfatus Pontifex Sylvester consecravit.

6. Ab eo igitur tempore idem Sanctus

Pontifex peculiariter sanxit, ut Templa legitime ereta, vel per signationem, & unctionem parietum cum Olio Sacro ab Episcopo consecrentur, vel saltē per ablutionem parietum exteriū, & interius cum aqua benedicta, vel apergille ex hyssopo benedicantur juxta Ceremonias, quæ referuntur in Pontif. Roman. Tit. de Eccl. Dedicat. & illustrantur per Clericat. de Sacr. Miss. decif. 41. & seq. per tot. Ex quo sequitur, ad hoc, ut Divina valeant in Ecclesia aliqua celebrari, non requiri necessariò, ut illa sit consecrata, sed sufficere, si locus, in quo Divina fiunt, sit DEO dicatus, in usus profanos non convertendus. Barbos. c. 2. cit. n. 28. qui tamen addit, talem Ecclesiam, cum fieri poterit, consecrandam.

Quaritur 3. an extra locum, ab Episcopo, vel alio Jurisdictionem quasi Episcopalem habente deputatum, celebrant Divina possint? 4. regulariter non posse, prout patet ex can. consecrationem 1. can. sicut 11. can. Missarum 12. can. missus 13. de consecrat. dist. 1. Proceditque istud; eli hoc fiat super Altari portatili consecrato; nam ut can. sicut cit. Felix Papa, Satini est, inquit, Missam non cantare, aut non audire, quam in illi locis, ubi fieri non oportet. Et hinc extra Ecclesiam in Altari portatili celebrantes post recentiam Sanctionem Canonicam non tantum in foro conscientiæ graviter peccant, ut contra Sot. in 4. dist. 13. q. 2. art. 3. S. V. Missa n. 20. & Ludov. Lopez Infractor, conscient. t. 2. c. 79. ante S. supereft notant Azor p. 1. l. 10. c. 26. q. 8. Grafi. p. 1. Decif. l. 2. c. 42. Laym. l. 5. n. 5. c. 5. n. 2. Barbol. de Offic. Episc. alleg. 23. n. 2. Pal. tr. 22. D. m. p. 8. n. 3. Petrus tom. 4. comment. fol. 268. n. 7. cum alijs plena manu congettis; verum etiam in foro externo gravi poena puniendi sint. Riccius decif. 218. fin. p. 3.

Excipitur 1. casus necessitatis; nam ea stante, poterit quilibet extra locum Sacrum etiam sub dio celebrare can. sicut cit. Quod etiam à veteri consuetudine Ecclesiae alienum non est; nam ut videre est apud Baron. ad annum Christi 303. n. 39. vigente persecutione in domibus privatis, ipsisque carceribus Sacrificia peragebantur, Jure, quo hodie utimur, iusta necessitates Missa Sacrificium extra locum Sacrum celebrandi sunt. 1. si in aliquo loco nulla, aut diruta sunt Ecclesiae can. concedimus 30. de confer. dist. 1. ne populus Sacrificio careat. 2. si angustia templi multitudinem populi confluentis non capiant; tunc enim erigi ante tempulum sub dio altare potest, ne plures careant Sacrificio. Coninck. q. 83. art. 3. dub. 1. n. 224. Laym. l. cit. n. 3. Pal. n. 4. cum alijs. 3 si Missa dicenda sit coram exercitu; tunc enim Missa dici in Castris potest, ne milites diebus festis Sacrificio priventur. Vafq. D. 233. c. 1. Laym. Pal. l. cit. 4. si navigantes non valeant navim desere;

rere; tunc enim Missa dici potest in litore. Vsq. Laym. Pal. *citt.* 5. si longa peregrinatio instituenda per loca deferata, vel infidelium &c. ubi non est Ecclesia, ne ita peregrinantes tanto Sacrificio diu privati existant. Suar. D. 81. *seit. 3.* cum *citt.* 6. si navigatio in mari futura sit diurna; tunc enim celebrari potest in navi, si mare tranquillum, & calum serenum sit, afflidente tamen alio Sacerdote, vel Diacono, ne periculum sit effundendi Sacri Sanguinis. Laym. n. 6. Pal. n. 10. Petra *tom. 4.* *comm. fol. 274.* n. 29. qui tamen advertit, in hoc ultimo casu necesse esse, ut imperietur speciale privilegium à Summo Pont. qui solus id concedere potest, non aliis inferiori; in quinque praecedentibus sufficit licentia Episcopi, quæ secundo generali privilegio celebrandi in Ara portatili, requirenda est, saltem ex decentia. Wiest. *bic n. 4.*

Excipiuntur 2. Episcopi, etiam Titulares, ut notat Pignatell. *tom. 3.* *consulf. 39.* n. 4. *fin.* Petra *tom. 4.* *cit. fol. 273.* n. 22. Idem dicendum de Praelatis Ordinis Episcopalis Episcopo superioribus, ut sunt Archi-Episcopi, Primate, Patriarchæ: item de S. R. E. Cardinalibus, ut resolutum est à S. Congreg. 18. Febr. 1623. Hi enim, si iter faciant, super Altari Viatico celebrare, vel super eo celebranti affistere ubicunque, adeoque etiam extra Diœcetum possunt vi privilegij ipsis dati à Bonifacio VIII. c. *fin. de privil.* in 6. idque non solum ex causa infirmitatis, aut alterius necessitatis, sed majoris etiam commoditatis, vel devotionis, ut recte advertunt Azor. p. 1. l. 10. c. 26. q. 4. Suar. D. 81. *seit. 3.* Conink. q. 83. art. 3. *dub. 1.* Laym. c. 5. *cit. n. 3.* Barbos. *alleg. 23.* n. 5. Petratom. 4. *cit. fol. 270.* à n. 15. & declaravit S. Congr. in Lamacen. 1586. in quo distinguitur privilegium Episcopis datum ab eo, quod de Jure communii secundum dicta n. *prac.* competit Sacerdotibus ceteris, qui juxta ibidem dicta, secundo speciali privilegio, extra locum sacram in Portatili Missam dicere solum possunt in necessitate. Et valet privilegium hoc etiam hodie post Trid. prout alijs congregatis docet Petra l. *cit. n. 15.* & 16. & declaravit Sac. Congr. in Lamacen. *cit.*

Excipiuntur 3. etiam alij, qui licentiam celebrandi in Altari Viatico per privilegium Apostolicum habent. Tale privilegium olim Monachis Carthusianis concessit Urbanus V. *Const.* incipit *Sincer. 7.* *Cal. Maij 1363.* & FF. Prædicatoribus, ac Minoribus S. Francisci Honorius III. c. in bis 30. *de privil.* & quoad FF. Minores renovavit Clemens IV. *Const.* 4. incipit *Virtute* §. 8. ac Sixtus IV. *Const.* 6. incipit *Regimini* §. 4. quod tamen à Trid. *seit. 22.* in *Decret. de observand.* & evitand. in *celebr. Missar.* per clausulam *Non obstantibus privilegiis* &c. revocatum docent Navarr. *Man. 6. 25.* n. 82. Henr. I. g. c. 27. n. 3. Suar.

D. 81. *seit. 3.* §. 4. quarta exceptio. Barbos. *de Offic. Episc. alleg. 23.* n. 4. Laym. c. 5. *cit. n. 5.* aliud privilegium. Fagnan. in c. in ijs cit. n. 5. & seqq. Petra *tom. 4.* *comment. fol. 270.* n. 12. & hoc teste sapientis declaravit Sacra Congregatio, præsertim in Tolotana 4. Jun. 1672. ad 8. in Posnaniensi 5. Maij 1674. in Messanensi 20. Sept. 1698. & patet ex *Const. Gregorij XIII.* incipit Usus pr. ubi usum Altaris Viatici, per Paulum III. Societati JESU concessum, eidem restituendo, sic exorditur: *Usum Altaris Portatilis Societati Vestre à fel. record. Paulo Papa III. concessum, deinde à Concil. Trid. universem sublatum, vobis &c. adeo, ut jam non valeat privilegium istud, nisi post memoratum Concilium illud à Sede Apostolica confirmatum, vel denuo indultum sit, prout factum est à Gregorio XIII. respectu Societatis JESU per Const. memoratam, & Const. incipit Decet editam 1575.*

Excipiuntur 4. illi, qui licentiam ejusmodi obtinuerunt ab Episcopo, prout colligitur ex can. *Missarum 12.* ibi, *In locis ab Episcopo consecratis, vel ubi ipse permiserit, & can. bic ergo 14. ibi, Nisi in his locis, in quibus Episcopus jussiterit, de consecr. dist. 1.* An vero Episcopus etiam hodie dare licentiam celebrandi super altari portatili in loco non sacro possit, controversia inter DD. est? Negant Navar. *Man. c. 25.* n. 81. Azor. p. 1. l. 10. c. 26. q. 3. Gutier. qq. can. l. 1. c. 30. n. 25. Lotter. l. 1. q. 30. n. 15. Fagund. *de præc. Eccl. p. 1. l. 3. c. 13.* à n. 8. & quidam alij, qui putant hanc potestatem Episcopis per Trid. l. *citt.* adeptam esse, & adducunt pro se Decretum S. Congr. Concil. quo declaratur de Oraculo Sanctissimi spectare solum ad Summum Pontificem, & non Episcopos concedere licentiam celebrandi in privatis Oratorijs, prout refert Aloy. Riccius *prax. for. Eccl. decis. 538.* n. ult. edit. 1. & resolut. 460. in fin. edit. 2.

Sed melius alij cum Suar. D. 81. *seit. 3.* §. *secundò*, Bonacin. *de Sacram. D. 4.* q. ult. p. 9. n. 10. Piasc. *prax. Episc. p. 1.* c. 5. n. 8. & p. 2. c. 3. v. 21. in fin. Laym. l. 5. tr. 5. c. 5. n. 4. not. 2. Barbos. *de Offic. Episc. alleg. 23.* n. 9. Pal. tr. 22. D. un. p. 8. n. 5. Petra *tom. 4.* *comment. fol. 272.* u. 20. Wiest. *bic n. 6.* docent, hanc facultatem Episcopis per Trid. non ademptam, sed restrictam duntaxat esse, ut hodie non ordinariè, & liberè, ut olim poterant, sed solum ex necessitatibus, vel alia iusta causa licentiam istam dare possint. *Neque dicas, hoc modo dispensationem Episcopi frustraneam fore, cum secundum dicta n. 8. ex causa legitima necessitatis quilibet Sacerdos propria autoritate extra locum Sacrum in Portatili celebrare possit.* Dicendum enim cum Pal. l. *cit. dispensationem ejusmodi non esse frustraneam; quia sèpe causa necessitatis est dubia: quo casu Sacerdos celebrare extra*

locum Sacrum propria auctoritate non potest, potest autem accedente dispensatione Episcopi. Explicat hoc Vasq. D. 233. c. 1. n. 5. exemplo personæ nobilis ægrotantis, quacum dispensare potest Episcopus, ut in ejus domo in loco decenti, profanis usibus destinato, celebretur, ut Missam audiat, vel S. Communionem recipiat, ob quam causam non videatur Sacerdos propria auctoritate celebrare posse.

13 Quæritur 4. à quo Ecclesia sit consecranda? **v.** Ecclesia consecranda est ab Episcopo, & quidem illo, in cuius Diœcesi erecta est, non ab alieno, nisi cum licentia proprij can. pia mentis 26. cauf. 16. q. 7. c. nunc autem 1. de Relig. Dom. & c. tua 2. b' tit. Proceditque hoc etiam quoad Ecclesiæ Ordinum Exemptorum; nam etiam haec ab Ordinario loci consecrandæ sunt. König hic n. 4. Si alius Episcopus, sine proprij Episcopi expressa licentia, Ecclesiæ consecrare præsumat, consecratio quidem tenet, sed temere consecrans, præterquam, quod conveniri ad interesse possit, à celebratione Missarum per annum can. Episcopis 28. cauf. 7. q. 1. & à Pontificalium exercitio ipso Jure suspeditur, tanquam exercens Pontificalia in aliena Diœcesi juxta Trid. sess. 6. c. 5. de reform.

14 Excipluntur ij, qui speciale privilegium à Pontifice indultum habent, ut pro consecratione Ecclesiæ suarum recurrere possint ad quemcunque Episcopum: quale FF. Minoribus ab Honorio IV. Carmelitis à Joanne XXII. & Societati JESU à Paulo III. concessum est, si Episcopus Diœcesanus Consecrationem, humiliiter postulatam, ultra quatuor menses distulerit. Hoc privilegium Matthæucc. in Offic. Eccl. c. 7. n. 13. v. quatuor putat revocatum esse à Trid. l. cit. ubi prohibet, ne ullus Episcopus prætextu cuiusvis privilegij Pontificalia in alterius Diœcesi exerceat; sit autem consecratio Ecclesiæ cum Pontificalium exercitio. Sedalij, qui post Trid. scripserunt, revocationis istius non meminerunt, pontinque Exceptionem prædictam sine limitatione. Videantur Miranda Manual. Prelat. tom. 2. q. 39. art. 1. concl. 3. Lezan, Summ. qq. Regul. tom. 3. V. Ecclesia n. 5. Tamburin, de Jur. Abb. tom. 1. D. 23. q. 7. Barbos. Jur. Eccl. l. 2. c. 2. n. 33.

15 Dubium est, an consecratio Ecclesiæ ab Episcopo committi simplici Sacerdoti possit? Rationem dubitandi facit can. Altaria 32. de consecr. dist. 1. ubi Concilium Agathense, Altaria, inquit cons. etiam Ecclesiæ) non solumunctione Christiatis, sed etiam Sacerdotali benedictione sacrari. Verum hic textus obesse nequit; nam, ut communiter Interpretes eum explicant, ibi nomine Benedictionis Sacerdotalis venit Benedictio non simplicis Sacerdotis, sed Episcopi.

Hinc retinenda omnino est Senten-

tia negativa, quam etiam defendant Azor p. 2. l. 9. c. 4. q. 1. Mirand. Man. Prelat. tom. 2. q. 39. art. 1. concl. 3. Bonacina de Sacram. D. 4. q. ult. p. 9. n. 8. Barbos. de Offic. Episc. alleg. 27. n. 1. Pal. tr. 22. D. un. p. 8. n. 2. Gonzal. in c. 9. b. tit. n. 2. Vallen. hic n. 1. Zoes. ibid. n. 1. Honor. n. 2. Pirk. n. 1. Wiest. n. 10. & hoc teste DD. cateri. Ratio est; quia Consecratio Ecclesiæ est actus Ordinis Episcopalis eam, quamvis 4. dist. 68. iste autem simplici Sacerdoti ab Episcopo delegari nequit, licet ea, que sunt Ordinis Episcopalis de Jure solùm Ecclesiastico, delegari possint à Papa, sicut defacto delegata est Abbatibus consecratio calicum, & collatio Minorum Ordinum.

Aliud est de benedictione Ecclesiæ; hæc enim, ut bene nota Pal. tr. 22. D. un. p. 8. n. 2. simplici Sacerdoti ab Episcopo committi potest. Et hanc facultatem FF. Minoribus defacto concessi Leo X, ut Superioris illorum possint benedicere Ecclesiæ, Altaria, & Cœmeteria ad finum tantum usum, ut haberetur in suppl. Min. fol. 16. concess. 55. & refertur in Compend. eorumd. V. Benedicere §. 14. quo privilegio utuntur Superioris Societatis JESU casu, quo Ordinarij absent, vel ægræ benedictionem concederent. Habetur in Compend. privil. Societ. V. benedicere §. 1.

Porro inter Benedictionem, & Consecrationem Ecclesiæ hoc discrimen interjacet, quod Consecratio adhæreat parietibus, Benedicatio pavimento: hinc dirutis parietibus, perit Consecratio, non autem Benedicatio, sed manet, modò Ecclesia adhuc destructum non sit autoritate Superioris, & sine spe readificationis, ut recte advertunt Sylv. V. Consecratio 2. q. 4. Suar. D. 81. sect. 4. cas. 6. Sanch. l. 9. de matr. D. 15. n. 37. Laym. l. 5. tr. 5. c. 5. n. 15. v. porro. Pal. tr. 22. D. un. p. 8. n. 15. Wiest. hic n. 12.

Quæritur 5. quid observare Episcopus debeat in consecranda Ecclesia?

1. providere debet, ut consecranda Ecclesia facta sit dotois competenter affigatio can. pia mentis 26. cauf. 16. q. 7. Glos. ibid. V. collata, Piasec. prax. Episc. p. 1. c. 5. n. 2. Ugolin. de Offic. Episc. c. 28. n. 3. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 34. Excipluntur Ecclesiæ Ordinum Mendicantium, & aliorum Religiosorum juncta eorum Monasterijs; nam illæ ex Eleemosynis, ita ex redditibus Monasterij sustinenda sunt.

2. Consecrari non debet Ecclesia, quam quis non pro devotione fidei sed pro quaestu cupiditatis, h. e. eo fine adficat, ut quidam ibidem de oblatione populi colligitur, medium cum Clericis dividat, eo quod Basilicam in terra sua quaestus causâ condiderit, prout dicitur can. si quis Basilicam 10. de consecr. dist. 1. ubi dicitur Votum hoc abominabile, & prohibetur Episcopis, ne talem Ecclesiæ audeant consecrare.

3. Tam

18. 3. Tam ipse Episcopus consecrare, quām Patroni Ecclesiae consecrandae sint ieiuni tempore Consecrationis, & pridie quoque ejus diei ieiunent, ut statuit Leo Pontif. in Epis. ad Diodor.

4. Facienda est Consecratio Ecclesiae per signationem, & unctionem parietum cum oleo Sacro, & alias ceremonias praescriptas in Pontificale Romano; specialiter autem praescribitur, ut fiat inter Missarum solennia, prout videre est can. omnes Basilicae 3. de consecr. dist. 1. quod tamen requiritur solum de decentia, non verò de necessitate: hinc fratiter fiat, licet non careat culpā, factum tamen tenet. Mirand. Man. Prelat. tom. 2. q. 39. art. 1. concl. 3. fin. Azor. p. 2. l. 9. c. 4. q. 2. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 57.

5. In Ecclesiae consecratione ponit illa debent Reliquiae; nam eas requirit Pontificale Romanum, & idem videtur probari ex can. placuit 26. & can. de fabrica 24. de consecr. dist. 1. adeo ut non pauci cum Azor p. 1. l. 10. c. 27. q. 8. Leo Thesaur. for. Eccl. p. 1. c. 5. n. 11. Piafec. prax. Epis. p. 1. c. 2. art. 4. n. 9. ¶ & quidem putent id esse de substantia Consecrationis: quod tamen alij cum Anton. Ricciul. Lucubr. Eccl. l. 1. c. 4. negant, licet concedant, Episcopum, si absque Reliquijs, quas tamen habere posset, consecrationem Ecclesiae, vel Altaris faciat, peccare mortaliter, quod faciat contra communem Ecclesiae morem, & consuetudinem in Pontificali deducat.

6. Quamvis consecrare sponte oblatum ab his, qui indigentes non sunt, & Procurations Canonicas licet possit accipere, exigere tamen pro consecratione Ecclesiae nihil potest; alioquin labem Simonis non effugiet can. statutus 106. caus. 1. q. 1. &c. cunctis Romana 10. de Simon.

20. 7. Decet, ut consecratio Ecclesiae fiat die Dominicō, aut Feisto, & ita etiam solet: de Jure tamen fieri potest omni tempore, & qualibet die. Azor p. 2. l. 9. c. 4. q. 5. Piafec. prax. Epis. p. 1. c. 2. art. 4. n. 4. Ugolin. de Offic. Epis. c. 28. n. 2. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 39. & in c. tua 2. b. tit. n. 1. ¶ 4. Gonzal. ibid. n. 2. Vallens. hic n. 1. Zos. ibid. n. 1. Pirh. n. 2. Schambog. n. 2. Wiest. n. 13. & patet ex c. tua cit. ibi, Tam diebus Dominicis, quam privatis, i. e. non festi- vis. Neque obstat, quod Consecrationes Episcoporum, Clericorum, & Virginum non nisi certis diebus fieri possint. Nam dis- paritas est; quia consecratio personarum est dignior, & firmior, quām rei inanimate, qualis Ecclesia est: ideo in his consecrandis non est opus tanta solennitate, quanta in illis. Abb. in c. tua cit. n. 2. Pirh. hic n. 2.

21. Quæritur 6. utrum Consecratio Ecclesiae iterari possit? Rx. regulariter non posse can. Ecclesijs 20. de consecr. dist. 1. can. de fabrica 26. ibid. c. lignis 6. b. tit. Gloss. ibid.

V. parietibus, Sylv. V. consecratio 2. q. 4. Suar. tom. 3. q. 83. & tom. 5. D. 81. sc̄t. 5. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 41. Pirh. hic n. 3. König num. 7. Wiestner n. 16.

Excipitur 1. si in Consecratio non est adhibita debita forma, ab Ecclesiasticis Ordinationibus praescripta; quia aliquid non fieri, & non rite fieri paria sunt arg. l. nam cūm 2. ff. ne quis eum, qui in jus Sc.

Excipitur 2. si ignoretur, vel dubitetur, an Ecclesia jam semel consecrata fuerit; quia Consecratio est quid facti; cons. non praesumitur, sed probari debet. Censeatur autem, & praesumitur consecrata, si id constituerit ex instrumento dotationis confeſto, vel ex scriptura in columna, aut tabula aliqua marmorea inserta; si Cruces in parietibus ejusdem depictae sint, quales fieri solent, dum consecratur Ecclesia; si testis etiam unicus adsit, qui testetur se vidisse, imdē etiam secundum quosdam, se audiuisse Ecclesiam esse consecratam; quia alias Regulare est dogma, quod quando de nullius præjudicio agitur, imperfecta probationes sufficiant. Abbs. in c. proposuſti 4. n. 6. b. tit. Mal- card. de probat. concl. 415. n. 4. Azor p. 1. l. 10. c. 26. q. 11. & p. 2. l. 9. c. 4. q. 4. Ugo- lin. de Offic. Epis. c. 28. n. 3. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 43. & duobus seqq. Vallens. hic n. 3. Honor. ibid. n. 4. Engl. n. 1. ¶ quamvis, Pirh. n. 3. & 7. Schambog. n. 3. König n. 7. fin. Deficientibus hujusmodi probationibus, & conjecturis, Ecclesia de novo consecrari debet can. solennitates 16. junct. Gloss. V. nec certi testes, & can. Ecclesiae 18. de consecr. dist. 1. quoniam non monstratur esse iteratum, quod nescitur factum, ut dicitur can. solennitates cit. Excipiuntur Cathedrales antiquae; quia haec statim, ac perfecta earum est fabrica, dedicari solent, ut adeo in dubio merito praesumantur consecratae: & dicenti contrarium incumbit onus probandi ex tex- tu can. omnes Basilicae 3. de consecr. dist. 1. Rota coram Manzani. decisi. 801. num. 11. Riccius prax. resol. 479. p. 1. Monacell. p. 1. form. 10. tit. 6. n. 25. Magnif. P. Schmier p. 2. de reb. Eccl. c. 2. n. 78.

Excipitur 3. si Ecclesia exsecretur: 23 quod duobus modis potest contingere. I. Quando Ecclesia incendio ita exuritur, ut parietum etiam non corrumentum crusta interior majori ex parte tollatur, & abradatur can. Ecclesijs cit. Gloss. ibid. V. exustæ, Piafec. prax. Epis. p. 1. c. 2. art. 4. n. 6. ¶ secundum Mirand. tom. 2. Man. Prelat. q. 39. art. 4. concl. 1. Ugolin. de Offic. Epis. c. 28. n. 4. ¶ postremo, Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 46. & in c. 6. b. tit. n. 2. Matthæucc. Offic. Eccl. c. 7. n. 7. Vallens. hic n. 4. Honor. ibid. n. 4. Pirh. n. 8. Schambog. n. 3. quia Consecratio consistit in exteriore parte, seu superficie parietum, qui Chrismate liniuntur, & in quibus Crucis signum apponitur: ideoque ex hominum combustione, vel notabili abrasione vio-

latur consecratio , etiam si parietes non corruerint. Abb. in c. propofūisti 4. n. 7. b. tit.
2. Et multo magis excratur Ecclesia, quando corrunt ipsi parietes vel ex toto , vel saltem ex majore sui parte. Pirk. n. 9. cum reliquis supra. Aliud est, si tectum solummodo corrut, integris, & illæsis remanentibus parietibus, vel si de his etiam quid modicum dirutum sit, majori illorum parte illæsa c. lignis 6. b. tit. Gambarupt. de casib. reservat. cas. 6. n. 16. fol. 204. Azor p. 1. l. 10. c. 26. q. 12. Piasec. p. 1. prax. Episc. c. 2. art. 4. n. 6. ¶ secundò Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 48. ¶ in c. 6. b. tit. n. 1. Matthæucc. Offic. Eccl. c. 7. n. 7. Vall. bic n. 4. Zœf. ibid. n. 1. ¶ 16.

24 Quæritur 7. an nova Consecratio ne sit opus, quando Ecclesia priùs diruta ex eadem prorsus materia de novo extruitur? Ratio dubitandi est; quia Ecclesia comparatur navi can. ante omnia 7. diff. 40. & can. non turbatur 7. caus. 24. q. 1. atqui navis animo reficiendi disjecta, si ex ijsdem tabulis compingatur, eadem censemur, in eaque Uſusfructus, & alia obligationes perseverant l. inter fluplantem 83. §. sacram 5. ff. de V. O. & l. qui res. 98. §. arcam 8. ff. de Solution. ergo & Ecclesia erit eadem in dato casu, cons. nova consecratio non indigebit.

25 Sed refinenda est affirmativa sententia, quam etiam defendit Gloff. in can. de fabrica 24. de consecr. diff. 1. Abb. in c. 4. b. tit. n. 8. Ugolin. de Offic. Episc. c. 28. n. 4. ¶ 2. Pax Jordan. Vol. 1. l. 5. tit. 9. n. 70. Barbos. l. 2. Jur. Eccl. c. 2. n. 49. Pasqualig. de Sacrif. tom. 1. q. 533. n. 7. Engl. bic n. 2. Pirhing. ibid. n. 9. König n. 7. Wiest. n. 22. Magnif. P. Schmier p. 2. de reb. Eccl. c. 2. n. 79. & colligitur ex can. de fabrica cit. Nec distinguendum est, an casu corruerit Ecclesia, an ea mente tigna pro majori parte deposita fuerint, ut reponerentur. Barbos. de Offic. Episc. alleg. 27. n. 15. Ratio est; quia Ecclesia semel diruta, sive ex eadem, sive ex diversa materia de novo construatur, censemur formam priorem, cui moraliter Consecratio inhærebat, amississe, nec amplius esse eadem, sed nova, ut nova censemur domus, si postquam diruta est. surgat denuo ex eadem licet materia l. quid tamen o. §. in navis 7. ¶ nam ¶ si ff. quib. mod. Uſusfr. amitt.

26 Ad Rationem dubitandi, in casu dictarum Legum eadem navi manet quantum ad retentionem dominij, & possessionis civilis, quorum utrumque retinet is, cuius voluntate navi dissolvitur cum intentione, ut ex ijsdem tabulis denuo construatur; de reliquo autem certum est, quod per refectio nem ex eadem materia eadem numero forma non conservetur: hinc quia in consecratio ne Ecclesie consideratur forma, textus citt. responsioni datæ non obsunt. Deinde quidquid sit de navi, major certe in ædificio mutatio contingit, cum illud ex materia antiqua construitur, quam contingat in navi,

quando ista ex tabulis antiquis confarcia tur; neque enim ut eadem tabula pro refectione navis, ita idem cémentum, ijdem lapides, & lateres eo, quo priùs fuerunt, modo accommodantur. Hinc dicendum, Ecclesiam quidem comparari navi quoad guber nationem, quoad consecrationem autem magis assimilari domui, que juxta §. sic ram cit. ersi cum intentione reficiendi diffluita, & reædificata alia sit, nova esse censemur.

Quæritur 8. an de novo consecrat 27 da sit Ecclesia, quando ejus parietes succel levè reparantur, ita, ut nunquam major pars destruatur? Affirmant Innoc. in Rub. b. tit. n. 1. Abb. in c. 4. b. tit. n. 8. Honor. hic n. 5. eosque fecuti nonnulli alii: & siadetur dupli ratione. 1. Quia in Spiritualibus rei veritas potius, quam Juris fictio attendi debet, atqui hoc casu Ecclesia talis revera non est eadem, quæ antea fuit, sed nova. ergo &c. 2. Consecratio, ut supra n. 16. dictum est, adhæret parietibus, iti autem ponuntur succellevè omnes sublati, igitur etiam Consecratio sublata censemur.

Sed melius negativam defendunt 28 Gloff. in c. 4. cit. V. reconciliari, Hoff. ibid. colum. 2. Sylv. V. Consecratio 2. q. 5. Azor. p. 2. l. 10. c. 26. q. 12. ¶ at in dubium, & p. 2. l. 9. c. 4. q. 6. Alter. de Censur. tom. 2. D. 3. c. 1. ¶ quando autem. Fagund. prec. Eccl. 1. l. 3. c. 15. n. 59. Suar. p. 3. D. 81. sed. 4. c. 6. Laym. l. 5. tr. 5. c. 5. n. 16. Barbos. in c. 6. b. tit. n. 3. Pasqualig. q. 533. art. 3. & seqq. Vallens. hic n. 4. ¶ sed neque. Engl. ibid. n. 2. ¶ non tamen. Zœl. n. 16. Wiest. n. 24. Matthæucc. Offic. Eccl. c. 7. n. 7. ¶ quatenus. Magnif. P. Schmier p. 2. de reb. Eccl. c. 2. n. 81. ¶ 22. Ratio est, quia cum ponatur succellevè reparata Ecclesia, semper, una parte destruēta, remansit pars major Ecclesie, quæ cum consecrationem suam retinuerit, etiam ad se traxit partem novam, ita, ut etiam ipsa consecraretur arg. c. quod in dubiis 3. in fin. b. tit. Conf. per exempla à JCTo proposita l. proponebatur 76. ff de Judic. sic enim eadem manet Legio militum, & idem populus. licet prioribus hominibus emortuis, substituantur novi; si militer idem censemur corpus hominis, licet illud ex novis accendentibus alimentis in dies reficiatur: quorum omnium ratio una est, quia in hujusmodi rebus, specie extrinseca non mutata, res eadem existimatur.

Idem dicendum, quando Ecclesia 29 ampliatur, & minor pars de novo accedit majori veteri; nam etiam tunc nova consecratio opus non est; quia major pars trahit ad se minorem c. quod in dubiis cit. quod verum saltem est tunc, quando per hujusmodi accessionem forma Ecclesie notabilem mutationem non patitur, ut nota Pasqualig. de Sacrif. tom. 1. q. 534. n. 2. Sufficiet ergo in hoc, & n. prec. causa adhiberi

beri benedictionem novam partis acceden-
tis , vel Ecclesiae sic immutata per asper-
sionem aquæ benedictæ. Gloss. marg. in
can. de fabrica 24. v. innovata de consecr.
dist. 1. Antonell. de Regin. Ecl. l. 1. c. 17.
n. 3. Engl. hic n. 2. v. non tamen , König n.
7. Matthæucc. v. quatenus cit. quod tamen
ipsum, et si laudabiliter, pieque fiat, Jure ta-

men non est expressum , ut bene notat P.
Wiestner hic n. 24.

Neque obstant Argumenta contra-³⁰
ria. Ad 1. hoc casu Ecclesia censetur
manere eadem moraliter , sicut moraliter ea-
dem manet Legio , populus , grec &c. licet
successivè primis decedentibus , succedant
alii homines , & animalia. Ad 2. nega-
tur perire Consecratio ; quia semper à par-
tibus remanentibus diffunditur in novam.

§. II.

De Consecratione Altaris , & aliorum , que in Sacrificio Missæ
adhibentur.

S U M M A R I U M .

- 31. Quotuplicis generis sint Altaria?
- 32. 33. 34. Cujus debeant esse formæ?
- 35. An omnia Altaria debeant esse consecrata?
- 36. Quale peccatum committat, qui Missam
celebrat sine Altari consecrato?
- 37. A quo consecrandi Altaria sint de Jure?
- 38. De Privilegio Apostolico quinam id possint?
- 39. An Abbas facultate consecrandi Altaria,
per privilegium Apostolicum sibi conces-
sa , uti possit etiam in alijs Ecclesijs ex
commissione Episcopi?
- 40. Tenetur sententia affirmans.
- 41. Ratio dubitandi solvitur.
- 42. Quibus casibus repeti Consecratio Altaris
possit?
- 43. Quando exsecratur Altare? Una causa est
laço ejusdem enormis.
- 44. Altera violatio Sepulchri.
- 45. Tertia remoto lapidis superioris à basi in
Altari fixo.
- 46. An Ecclesia iteratò sit consecranda , quando
Altare fuit exsecratum; & vicissim, an Alta-
re sit de novo consecrandum, quando Eccle-
sia fuit exsecrata?
- 47. Quid dicendum , quando Ecclesia , vel Al-
tare fuit pollutum?
- 48. Ex qua materia Calices , & Patenæ constare
debeant?
- 49. An possint fieri etiam ex stanno , vel plumbo?
- 50. A quo consecrari debeant?
- 51. An Prelati inferiores Episcopo potestatem
eos consecrandi exercere possint etiam
pro alijs , quam suis Ecclesijs?
- 52. Quomodo amittatur Consecratio Calicis ,
& Patenæ?
- 53. An amittatur , quando deauratio interior
temporis diuturnitate absumpta est?
Fundamenta sententie affirmative?
- 54. Fundamenta sententie negantur.
- 55. An bene Consecratio adhibeatur Campanis?
- 56. An istæ suspensi possint etiam in Orato-
rijs privatis?
- 57. An sonitu earum populus convocari ad
arma?
- 58. Quis benedicere Vests , & Paramenta pro
Sacrificio Missæ possit?
- 59. Ad quem recurrendum pro benedictione
eorum , que requirunt Chrismatis unctio-
nem?
- 60. Quando Vests , & Paramenta Sacra Be-
nedictionem amittant?
- 61. An eam amittant etiam , quando reficiun-
tur?
- 62. Quid tenendum de consecratione , &
benedictione Cœmeterij?

31 Inter ea , que in Sacrificio Missæ adhi-
bentur , & consecrari solent , sunt 1. Al-
taria. Hæc duplices solent esse generis ,
videlicet Fixa , & Portatilia. Fixa dicun-
tur , quod stabilia sint , & ut in Ecclesia fir-
miter perferrentur , consecrantur. Porta-
tilia autem , quia consecrantur , ut ex uno
loco in alium portari possint. Ad Sac-
rificium celebrandum quocunque sufficit ;
quia tam Portatile , quam Fixum verum Al-
tare est ; nam ut rectè Vafq. D. 233. c. 2.
n. 10. & ex eo Pal. tr. 22. D. un. p. 9. n. 1.
advertisunt , c. fin. de Priv. in 6. Episco-
pis per hoc non est concessum Privilegium
speciale , quod in Altari portatili in Ecclesia
celebrare possint (nam hoc de Jure com-
muni concessum est omnibus) sed quod

extra Ecclesiam in quovis decenti loco su-
per Altari portatili Sacrificium possint pera-
gere , quod de Jure communi , ut n. 7. dic-
tum est , negatur cæteris.

Dub. 1. cuius formæ debeant esse ³²
Altaria ? v. 1. debent esse lapidea , sal-
tem quoad partem superiorem , super quam
reponitur Sanctissimum Corpus , & Sanguis
Christi ; licet enim ante tempora S. Sylve-
tri Pontificis ob tyrannorum persecutionem
in Altaribus ligneis Sacerdotibus permisum
sit celebrare , & ipse S. Petrus in tali Altari
celebraverit , postea tamen prædictus S.
Pontifex statut , ut Sacrificium Missæ pe-
rageretur non nisi in lapideo , prout con-
stat ex can. Altaria 31. de consecr. dist. 1.
ad designandum , quod Sacerdotes Sacrifi-